

אש בלָבָבוֹת

כְּמָה קָשָׁה עֲבַדְנוּ הַשָּׁנָה כְּדִי לְאַסֹּף קָרָשִׁים. אָנִי, שְׁמוּלִיק, עֲבַדְתִּי וְעוֹד כְּמָה חֲבָרִים הִתְפַּנְסְנוּ מִזֶּד בְּמוֹצָאֵי חֹג הַפֶּסַח וְחִלְקְנוּ אֶת אֲזוּרֵי הָעִיר לְפִי זָמִים: בְּכָל יוֹם נִסְרַק אֲזוֹר מְסֻסִּים וְנִקַּח מִמֶּנּוּ כָּל חֲתִיכַת עֵץ שֶׁנִּרְאָה שָׁם. "הַשָּׁנָה אֲנִי נִרְאָה לְכֻלָּם כִּי זֶה מְדוּרָה אֲמַתִּית!", הִתְלַהֵב שְׁמוּלִיק, שֶׁמֶתְלַהֵב תָּמִיד מִכָּל תַּחֲרוּת.

5

מִדֵּי יוֹם הִתְפַּנְסְנוּ, מִשְׁעוֹת הַצְהָרִים וְעַד הָעָרֵב, וְהֵעֱמַסְנוּ עַל עֵגְלוֹת סוּפְרִמָּרְקֵט וְעַל הָאוֹפִנִים שֶׁלָּנוּ קָרָשִׁים מִכָּל הַמִּינִים: דְּפָנוֹת שֶׁל אֲרוֹנוֹת וּמִטּוֹת, רִגְלִים שֶׁל שְׁלֹחָנוֹת, קָרָשִׁים אֲרָכִים וְכַבֵּדִים וְגַם סִתִּים עֲנָפִים.

10

"וּוּאוּ! אֵיזוֹ כַּמּוֹת מִדְּהִימָה יֵשׁ לָנוּ הַשָּׁנָה!", הִתְפַּעַל עֲבַדְתִּי בְּעָרֵב לִ"ג בְּעֶמֶר קֶצֶת לִפְנֵי שֶׁהִתְחִילוּ לְהַדְלִיק אֶת הַמְדוּרוֹת. עֲמַדְנוּ בְּלָנוּ מוֹל עֲרַמַת עֲצִים וּקָרָשִׁים שֶׁהִתְנַשְּׂאָה לַגִּבָּה שֶׁל כְּמַעַט קוֹמָה שֶׁלָּמָה בְּבִנְיָן.

15

"אֵין עָלֵינוּ, הַשָּׁנָה הַמְדוּרָה שֶׁלָּנוּ תִּשְׁאָר דּוֹלָקֶת אַחֲרוֹנָה", קִבַּעְתִּי, וְכֻלָּנוּ פָּזְלָנוּ אֶל הַמְדוּרָה הַמִּתְחַרָּה, שֶׁסְּבִיבָהּ עֲמָדוֹת יְלָדִים מִהַכְּתָה הַמְקַבֵּילָה. "הָאֲמַת", לַחֹשׁ עֲבַדְתִּי, "גַּם הַמְדוּרָה שֶׁלָּהֶם דֵּי גְדוֹלָה. כִּי נַעֲשֶׂה?"

שְׁמוּלִיק הִנִּיף אֶת יָדוֹ בְּבִטּוֹל: "שְׁטוּיוֹת! שֶׁלָּנוּ פִּי אֶלֶף יוֹתֵר. וְאִם לֹא, נִמְצָא כָּבֶד דֶּרֶךְ...". קָרָץ אֵלַי.

20

בְּסִבִּיבוֹת הַשְּׁעָה תִּשַׁע בְּעָרֵב, שָׁמָּנוּ לֵב שֶׁהִלָּהּבוֹת בַּמְדוּרָה שֶׁלָּנוּ קֶצֶת יוֹתֵר נְמוּכוֹת מִזֶּה שֶׁל הַשְּׂכָנִים. שְׁמוּלִיק תָּפַס אוֹתִי: "אֵתָּה בָּא? אֲסוּר לָתֵת לָזֶה לְקָרוֹת!" הִנְהַנְתִּי בְּרֹאשִׁי.

זָחַלְנוּ בְּדַמְמָה לְעֶבֶר מֵאֲגַר הַקָּרָשִׁים שֶׁל הַכְּתָה הַמְקַבֵּילָה. "מֵאִיפָה יֵשׁ לָהֶם אֶת כָּל זֶה?", לַחֹשׁ שְׁמוּלִיק, "בִּטּוֹחַ הֵם גָּנְבוּ מֵאֵתָנוּ".

25

"כֵּן, אֲנִי רָק נִקַּח אֶת מָה שֶׁמִּגִּיעַ לָנוּ בַּחֲזָרָה", עוֹדְדֵתִי אֶת עֲצָמִנוּ. הֵעֱמַסְנוּ עַל הַגֵּב כְּמָה שְׁאָרִיוֹת שֶׁל כֶּסֶּאֹת וּמִדְּפִים, וְזָחַלְנוּ בְּשִׁקְט מְחֻלָּט בַּחֲזָרָה. "הֵי, חֲבֵרָה", קִבְּלוּ אוֹתָנוּ הַחֲבָרִים בְּהִתְפַּעְעָלוֹת, "אֵיךְ הִצְלַחְתֶּם לִמְצֹא עֲכָשׁוּ כַּמּוֹת כְּזֹוֹ שֶׁל קָרָשִׁים?".

30 שְׁמוּלִיק סָמֵן לְכֻלָּם לֹא לִשְׂאֵל שְׂאֵלוֹת, וְרַק הִשְׁלִיךְ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמְּדוּרָה, שְׁמִידָה הַכְפִּילָה אֶת גְּבֻהָהּ. הִתְחַלְנוּ לֶאֱכֹל אֶת הַפִּתּוֹת וְהַפְּלֶאפֶּל, מִבִּיטִים בְּשִׁבְעִיעוֹת רָצוֹן בַּמְּדוּרָה הַקִּטְנָה וְהוֹלָכְתָּ שֶׁל הַמִּתְחַרְרִים. לִפְתָּע נִשְׁמָעוּ רַעְשִׁים מֵאַחֹר.
 "שְׁמַעְתָּ אֶת זֶה?" שְׂאֵל אוֹתִי עֲבָדִיָּה.

35 "כֵּן, עֲזֹב, זֶה בֶּטַח סֵתֶם חֲתוּלִים רַעֲבִים", הִשְׁבַּתִּי וְהִמְשַׁכְתִּי לִנְגֹס בַּפִּתָּה נוֹטָפֶת הַטְחִינָה.

עֲבָדִיָּה הִתְעַקֵּשׁ וְהִלֵּךְ לְבִדֵּק אֶת מְקוֹר הָרַעַשׁ. שְׁתֵּי דַקּוֹת אַחֵר כִּד שְׁמַעְנוּ צְעָקוֹת:
 "תַּעֲזֹב אוֹתִי, מִשְׁגָּע! מָה אַתָּה תוֹפֵס אוֹתִי כִּכָּה?"

מִתוֹךְ הַחֲשָׁךְ הִגִּיחַ עֲבָדִיָּה, וּבִגְדוֹ הִחְסוֹנָה אֲחוֹ בִּיעָקֵב מִהַכְּתָה הַמְּקַבִּילָה.
 40 "אַהֲהָ! בָּאתֶם לִגְנוֹב מֵאֲתָנוּ קְרָשִׁים!" הִכְרִיז שְׁמוּלִיק, "לֹא רַק שְׁנִכְשַׁלְתֶּם עִם הַמְּדוּרָה שְׁלָכְכֶם, אַתֶּם רוֹצִים עוֹד לְקַחַת מֵאֲתָנוּ? תוֹדִיעַ לַחֲבָרִים שֶׁלָּךְ שֶׁתִּשְׁלָמוּ עַל זֶה בִּיקָר!"
 אֲבָל יַעֲקֹב לֹא נִשְׂאָר חַיָּב. הוּא הִתְחִיל לְהֶאֱשִׁים גַּם אוֹתָנוּ בִּגְנוֹבֵת קְרָשִׁים, וְאִזּוּ בָּאוּ הַחֲבָרִים שֶׁלּוֹ לַעֲזֹר לוֹ וְכֻלָּנוּ עֲמַדְנוּ וְצָעֲקָנוּ אֶחָד עַל הַשָּׁנִי.

פִּתְאֹם, לֹא הִבְנוּ אִידֵּי זֶה קֶרֶה, אֲבָל מִיִּשְׁהוּ דַחֵף קָצַת אֶת יַעֲקֹב, שֶׁעָמַד סָמוּךְ לַמְּדוּרָה.
 45 "אִי, זֶה כּוֹאֵב!", הוּא תָּפַס בְּאַצְבָּעוֹתָיו וְזָעַק מִכָּאֵב. אֲבָא שְׁלִי, שְׁמַתְנַדֵּב בְּמִדָּ"א, הִגִּיעַ בְּמִרוּצָה וְקִבֵּעַ: "יֵשׁ לָךְ כּוֹזִיַּה חֲמוּרָה בִּיד. צְרִיךְ לָלֶכֶת מִיד לַחֲדָר הַמִּיּוֹן".

הַבִּטְנוּ בִּיעָקֹב הַבּוֹכָה עוֹלָה לָרֶכֶב וְנוֹסֵעַ לְבֵית הַחוּלִים. שְׁתֵּי הַמְּדוּרוֹת הִלְכוּ וְדָעְכוּ, אֲבָל זֶה כָּבֵר לֹא שָׁנָה לָנוּ כָּל כֵּךְ. הִתְכַּוְּנוּ כָּבֵר לָלֶכֶת הַבֵּיתָה מִקֵּדָם מִהַרְגִּיל, כִּי לֹאֲף אֶחָד לֹא הָיָה מִצַּב רֹיחַ לַמְּדוּרָה.

"חֲבֵרָיָה, יֵשׁ לִי רַעִיוֹן. אֲף אֶחָד לֹא הוֹלִיךְ הַבֵּיתָה", קָרָא שְׁמוּלִיק בְּהִתְלַהֲבוֹת הַרְגִּילָה שֶׁלּוֹ. 50

הִסְתַּכְּלָנוּ עָלָיו בְּאֲדִישׁוֹת. "מָה אַתָּה רוֹצָה עֲכָשׁוּ?" שְׂאֵלְתִּי.
 שְׁמוּלִיק הִפְשִׁיל שְׁרוּוּלִים וְהִתְחִיל לַגְרֹר אֶת הַקְּרָשִׁים שְׁנוֹתָרוּ מִכָּאֵן וּמִכָּאֵן. לָאֵט - לָאֵט הִפְכוּ שְׁתֵּי הָעֲרָמוֹת מִהַמְחִנוֹת הַנִּפְרָדִים לְעֲרָמָה אַחַת גְּדוֹלָה וְגִבּוּהָהּ. כְּשֶׁהִדְלַקְנוּ אֶת הָאֵשׁ, יִשְׁבְּנוּ יַחַד סָבִיב מְדוּרָה עֲנָקִית, וְהָיָה לָנוּ חֵם גַּם בַּלֵּב.

השיבו על השאלות הבאות:

1. בשורה 1 כתוב: "כמה קשה עבדנו השנה כדי לאסוף קרשים".
הביאו 2 דגמאות מהספור המעידות על עבודתם הקשה של הילדים.

א.

ב.

2. בשורות 19-20 כתוב: ואם לא, נמצא כבר דרךך... –

א. למה הכוונה במלים 'ואם לא'?

1. אם לא נמצא פי אלף יותר קרשים.

2. אם המדורה שלנו לא תהיה יותר גדולה.

3. אם הקרשים שלנו לא יהיו יותר ארוכים.

ב. 'נמצא כבר דרךך' – מהי הדרך שהם מצאו?

3. בשורה 32 כתוב: לפתע נשמעו רעשים מאחור.

מה היה המקור לרעשים?

○ חתולים רעבים. ○ המדורות שהלכו ונדעכו ○ הריב בין יעקב לעובדיה

4. למי או למה הכוונה במלים המדגשות?

א. "אסור לתת לזה לקרות!" (שורה 21)

ב. "מאיפה יש להם את כל זה?" (שורות 24-25)

ג. "שמעת את זה?" (שורה 33)

ד. לא הבנו איך זה קרה (שורה 43)

ה. זה כבר לא שנה לנו כל כך (שורה 47)

5. א. העתיקו מהקטע 3 מלים ממשפחת המלים **מלהיבה**.

ב. העתיקו מהקטע 3 מלים ממשפחת המלים **מדליקה**.

6. כתבו בלשון הספור: בשקט- _____ נוזלת- מטפטפת - _____,

חזקה - _____ נחלשו- _____, יצא-פרץ- _____.

הַתְּבִנִּית הַסְּפֹרִית

